

Rationer er Noget, man ikke skal gjøre. Men der er en modsat Yderlighed, og det forekommer mig, at man mere nærmer sig denne ved denne Leilighed, og det er at skyde Elefanter med Nøglebøsser.

N. P. Jensen: Blandt de Grunde, som af den ærede Ordfører bleve anførte for Vedtagelsen af dette Lovforslag, var ogsaa den, at man derved ikke foregreb Noget som helst med Hensyn til den fremtidige Ordning; men afhjalp Manglerne ved den bestaaende, og det samme ærede Medlem gjorde endvidere opmærksom paa, at der ved foreslående Leilighed var bleven indbragt Lovforslag her i Thinget, ved hvilke man havde vedtaget lignende Ordninger som den her foreslaaede. Han henviste i saa Henseende til Loven vedrørende Underofficerene og tillige til det Lovforslag, der blev indbragt med Hensyn til Søofficersskolen. Dette giver mig Anledning til at gjøre en Henstilling til Udvalget, og da Betænkningen, navnlig Mindretallets Udtalelse, er affattet i en vis Almindelighed, turde det være mig tilladt at gjøre denne Henstilling. Naar man er enig om, at der er Forhold i Sværnet eller Hæren, der kunne afhjælpes, uden at man foregriber Noget, men kun søger at gjøre Et, nemlig at opnaa det, som maa siges at være Hærens Mening, saa henstiller jeg, om der ikke, naar man ikke foregriber det Standpunkt, hvorpaa de Herrer ønske at være stillede ved den endelige Revision af Hærens Lov, kunde være Anledning til at gjøre det samme Hensyn gjældende, som man gjør gjældende lige over for denne lille Lov, lige over for et Spørgsmaal, som ganske vist vedrører Hæren, nemlig ved Spørgsmaalet om Sekondlieutenanterne. Maatte jeg blot tillade mig i al Almindelighed at henlede Opmærksomheden paa, at Hærens foreskriver, at vi skulle have 574 Sekondlieutenanter; Hæren tæller 188; der mangler altsaa 386. Naar nu det ærede Flertal i alle de Hærforslag, der ere fremkomne, netop have truffet de selsomme Beslutninger paa Sekondlieutenanter, saa synes der at være naturlig Anledning til ogsaa at ordne dette Forhold, saa meget mere, som jeg ikke skjønner, at det i fjerneste Henseende kan foregribe en Revision, men derimod afhjælper en Mangel, paa et Omraade, hvor det er Pligt at komme til Hjælp. Thi hvad er Følgen af den bestaaende Tilstand? Den fører for det Første til, at man ikke har det fornødne Personale til Naadighed, som man skal have; dernæst er der ikke den Afgang fra Linien til Reserven, som der skal være, og Følgen deraf er, at Reservecorpsene heller ikke have det Antal, som de skulle have. Jeg henstiller til de Herrer, hvad Følgen vilde være, hvis Ulykken skulde være, at der kommer Krig, og vi skulde være nødt til at organisere en Hær, naar der mangler 386 af 574.

Busk: Jeg ønsker at gjøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) udtalte, at vi ikke skulle give os til stykkevis at reformere. Det ærede Medlem maa vistnok have glemt, at vi have en lille Lov, som kaldes Saltloven; ogsaa ved den have vi viist, at vi med dette Ministerium endogsaa med det ærede Medlems Hjælp kunne give os til stykkevis at reformere. Jeg ønsker nok, at det skulde slaas fast i Tidenden, at de Herrer, som nu erklære sig saa stærkt mod de stykkevise Reformere, ogsaa selv have været med paa den Galei. Det ærede Medlem anførte ogsaa den Grund, at vi engang skulle sige Stop, at det engang skulde have Ende. Jeg kan ikke lade være at minde det ærede Medlem og hans politiske Venner om, at de skulde have været med til at sige Stop over for noget Større (Modsigelse). De Herrer sige: Lad os bare være frie, det kan jeg saa godt forstaa, at de ikke holde af, at vi minde dem derom, de skulde have været med til at sige Stop, dengang — som jeg ikke nogenstinde skal glemme, at det ærede Medlem saa rigtig sagde i forrige Samling — dette Ministerium havde begaaet et klart og utvetydigt Grundlovsbrud. Naar de Herrer først ere gaaede med til at hjælpe Ministeriet op af Grøften og skabe en anden Situation — thi det kan dog ikke negtes, at der skabtes en anden Situation, da Ministeriet fik en ordinær Finantslov — saa kan jeg ikke være med til at stille mig imod saadanne Ting som det her foreslaaede. Det kan jeg paa ingen Maade være med til, især efter den Grund, som det ærede Medlem sluttelig gav til, at dette Forslag ikke skulde vedtages, idet han omtalte Loven af 1868. Det forekommer mig, at det ærede Medlem sagde — det kan være, at jeg har misforstaaet ham — at, dersom vi ikke vedtog dette Lovforslag, kunde Ministeriet i Hensind til den bestaaende Lov af 1868 provisorisk gjøre Noget, saaledes at vi fik Underofficerer nok (Modsigelse), ja, at Ministeriet kunde gjøre saadant Noget, at Loven gav det Ret dertil. Dersom Ministeriet altsaa kan gjøre det alligevel, hvorfor skulle vi da sætte os imod det? Det er en Tale, som stadig har lydt fra den Side, og særlig isjor fra det ærede Medlem, da han var med til at forelægge et andet Lovforslag, at vi skulde se at gjøre Noget for, at Ministeriet ikke skulde komme til at gaa udenfor Loven. Det blev endogsaa anført som en vigtig Grund til at give Ministeriet en ordinær Finantslov, at man skulde give den, for at de ikke selv skulde tage den. Det forekommer mig, at, dersom der gives en Lov, ifølge hvilken Ministeriet kan gjøre det samme, som her forlanges, er det ingen Ulykke, hvis vi vedtage denne Lov; jeg ser ikke, hvori Ulykken skulde ligge, i Realiteten bliver det dog det samme. Skulde jeg have misforstaaet det ærede Medlem, beder jeg om Forlæbelse, men